

Publicerad 2006-12-19 17:08 av Liffner....

Ljus, Ljus och åtet Ljus

Ibland känns rymden som ett tomt, ensamt och alldelles alldelles hopplöst ställe. Men om man tittar upp så finns det alltid någonting där. T.ex. stjärnor. Om vi nu kommer in på stjärnor så är det alltid säkert 500 000 miljoner stjärnor som lyser lika starkt och ingen lägger märke till. Sen finns där alltid en stjärna som syns lite extra som får universum att vara alldelles fullt av ljus, hopp och kärlek, så mycket så det rinner över

Nu kommer mina tankar genast in på att så är exakt som det funkar på jorden. På jorden känns det ibland som allt hopp är borta...man försöker liksom springa ifrån ensamheten men på nått jävla vis hinner den alltid ikapp en förr eller senare. Och just när den hunnit ikapp en känner man att alting är så jävla hopplöst. Man vill bara vara nära någon, men då finns bara den oändligt skit-stora tomheten mitt i synfältet. Men om man kommer förbi det där förbannade synfältet och tittar åt ett annat håll än bara den sorgliga vägen då hittar man ljus, ljus och åter ljus.

På jullovet i nian trodde jag att jag hade hittat det där ljuset...allting kändes ljus, ljus och åter ljus. Men en dag släcktes det där ljuset, det låg och pyrde ett jäkla bra tag. Och röken från det ljuset kvävde inte bara mig utan hela min värld. Jag hittade ett annat ljus, men samtidigt låg det där och pyrde. Det låg och pyrde hela jävla sommaren och det fick mig till att må så jävla dåligt så till slut blåste jag ut det där förbannade jävla ljuset själv. Efteråt kändes allting såååå mycket lättare, men nu kom den där tomheten som bara fanns vart man änn vände, den där förbannat snabba ensamheten som springer ifatt en i ett naffs.

En dag i Augusti så såg jag det vackraste ljuset jag skådat i hela mitt liv...det starkaste ljuset jag någonsin sett med en låga som var flera hundra meter hög.

Allting ändrades helt och hållet den där förbannade ensamheten sprang ifrån mig med sjumilakliv, hopplösheten slarvade bort sig själv i all oärlighet. Allting kändes så fruktansvärt bra.

Nu har vi ett lysnande exempel på att de 500 000 miljoner stjärnorna som bara fanns där är något för någon....Men ljus den starka stjärnan är just för mig.

Den starka stjärnan som jag alltid ser och som har lyst upp mitt liv mer än vad alla lampor i Las Vegas med en enda låga, en låga som kommer att brinna i all oärlighet, den lågan är du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liffner.... med Poeter.se id #7920 innehar upphovsrätten